

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

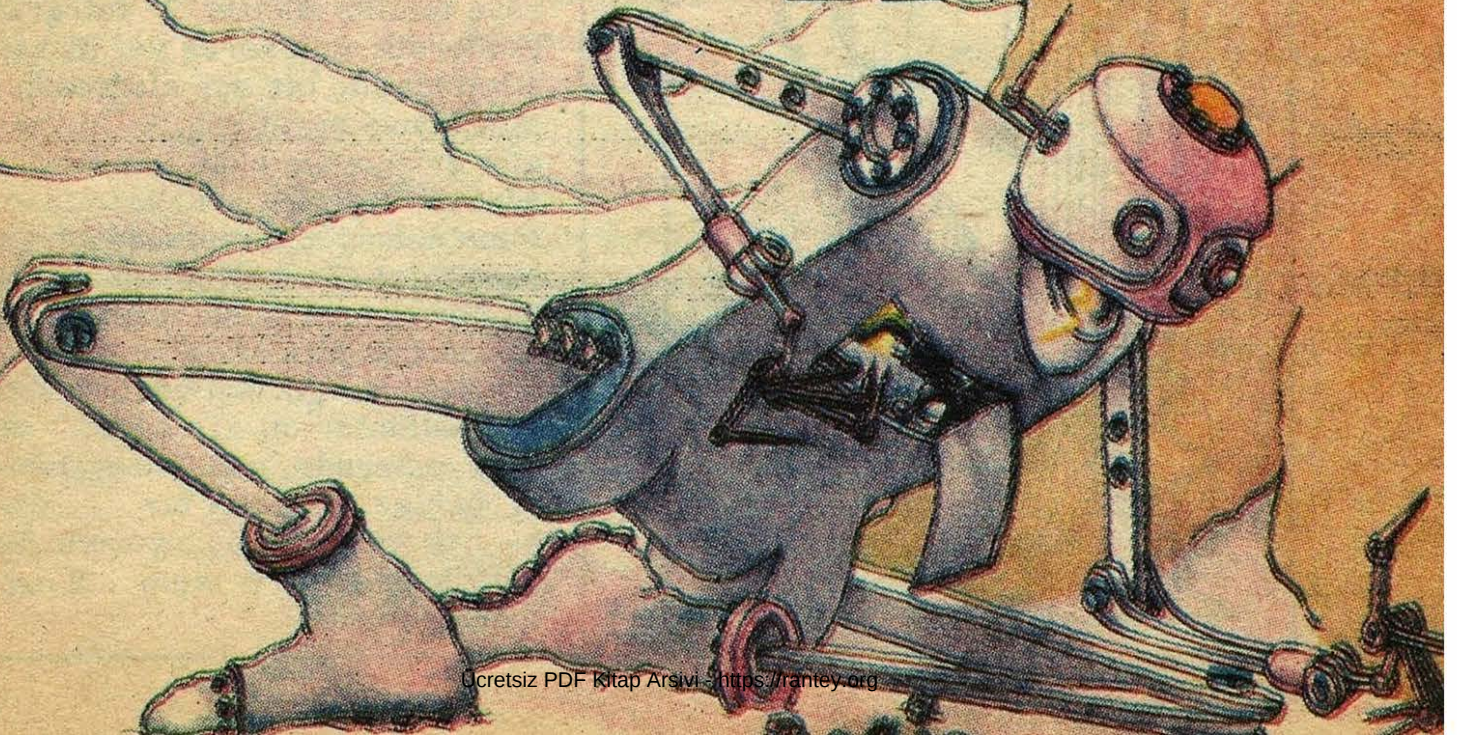
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

Ustura 47

ANLAT DİRDİNİ MARKO PAŞA'YA!

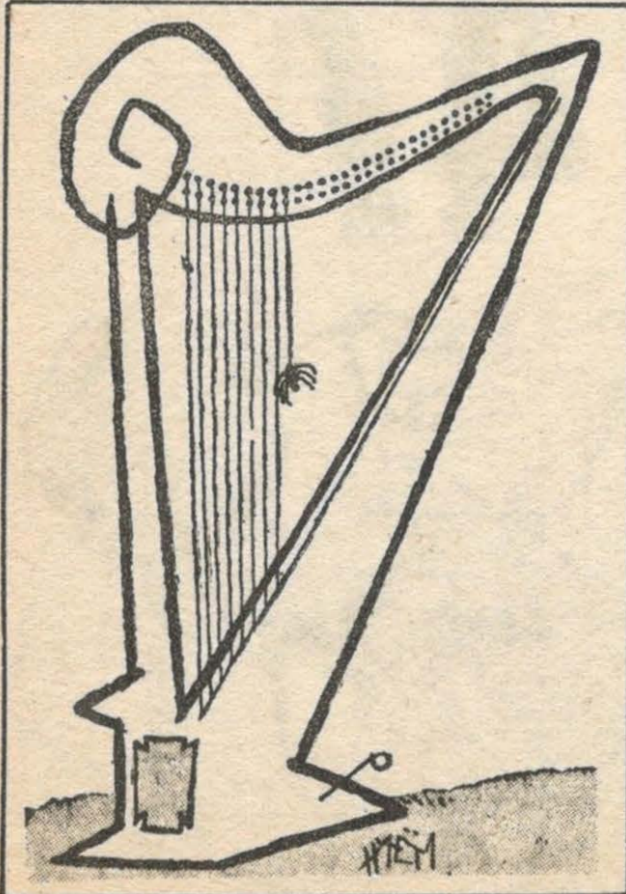
Osmanbey'den (İstanbul) Bn.
Sevim K. soruyor:

"Ey paşaların paşası,

Ben 36 yaşında bir dulum. Çevremde güzel olduğumu söylerler Siz herkesin derdine derman oluyorsunuz. Benim de derdime bir çâre bulun paşam. Acaba bana kaç metre kumaştan elbise çıkar?"

Markopaşa : "Sevgili bayan,

Bu yaşıma kadar hâlâ boyunuzun ölçüsünü alamadınız mı? Nasıl size çevrenizde güzel diyorlarsa, bana da çevremde iyiliksever olduğumu söylerler. Size bir iyilik yapmak isterim. Ama, mektupla ölçünüzü alamam ki.. "Bir münasip zamanda, meselâ saat onda, onikide, üçte, ne zaman isterseniz, geliniz. Herhangi nedenle gelemezseniz, size şunu salık veririm: Kendinize elbiselik altı-yedi metre kumaş alınız. Sakın çok demeyin. Terzinizi de düşünün. Terziniz ve onun çocuğu, akrabaları çıplak kalacak değiller ya..."

Evlenme teklifi

28'inci sayı mı zda, bildirdiği -
miz gibi, mizahî birkaç evlen -
me ilânı yayınlamıştık. Bunları
ciddi sanan yüze yakın okuru -
muzdan, bu ilânlara cevap ve
evlenme teklifi geldi. İsteme -
den, bu okurlarımızın en duygu -
sal yanlarını şakaya almamın
üzüntüsü içinde, bu evlenme
ilânlarının alay, şaka ve uydur -
ma olduklarını iki kez yazdığımız
halde hâlâ bu ilânları ciddi
sanıp evlenme teklifi mektupla -
rı yazanlar oluyor.

Evlenme ilânlarına gelen ciddi
cevaplardan birini, yazarın
adını ve adresini gizli tutarak
ve imzasını hiç değiştirmeden
yayınliyoruz:

"Beyefendi ilâvenizde evlen -
me teklifleri ilân ediyorsunuz te -
şekkürlerimi arz ederim yalnız
evlenmek isteyen gençle alay et -
memenizi hatırlatmış oluyorum?

Sebebine gelince ustura ilâ -
vesinin 28 inci sayısında vermiş
olduğunuz evlenme teklifini oku -
dum ve yazdım siz ise 35 inci
ilâvede cevabınızı verdiniz te -
şekkür ederim yalnız tam ola -
rak izah istiyoruz. Kilo: 38 di -
yorsunuz, 21'den sonra telefon -
la konuşabiliriz diyorsunuz. Ne -
reye telefon edelim fotoğraf
gönderdik açık adres verdik kar -
şılığında hiç bir şey alamadık.
Mümkünse şayet kız da bizim
gibi evlenmede ciddi ise kendi
adresini veyahut arkadaşının te -
lefon numarasını versin bizzat
kendimizi görüşelim hem kilo
38 diyorsunuz bunun doğru olup
olmadığını bilmek istiyorum.

Satırlarıma son verirken son
suz selâmlarımı arz eder en
kısa zamanda menfi cevabını -
zı bekler adresimi bir da -
ha hatırlatmış bulunuyorum. Te -
şekkür ederim mektup 2 nci
mektubumdur.

Başyazı

Milli Plan ne demektir?

Geç de olsa planın ehemmiyet derecesini en sonunda anlamış bulunuyoruz. Plansızlık çok kötü bir şeydir ve planlılık da çok iyi bir şeydir. Her insanın birkaç planı olmalıdır ki, planlardan biri iyi sonuç vermezse, hemen başka bir plan fora edilmelidir. İşte bu yüzden ki, uzak görüşlü politikacılarımızın her cebinde birkaç plan bulunmakta, zamana ve zemine göre bu planlardan biri yürürlüğe girmektedir. Planlardan hiç biri, zemine, zamana ve zamaneye uymazsa, o zaman plan zaman ve zamaneye uydurulmalıdır.

Halkımız ötedenberi planın ehemmiyetini çok iyi bildiği için planlı politikacıları "Amma da plancı herif, aşkolsun!" diye değerlendirmektedir.

Istanbul'un o kadar çok planları vardır, yerli ve yabancı uzmanlara o kadar çok plan yaptırılmıştır ki, koyacak yer bulunmakta güçlük çekildiğinden, mahzende çürümeme-leri için planları korumak için bir plan yaptırılması düşünülmektedir. İstanbul'da planların ne kadar çok olduğunun en güzel örneği, Sultan Beyazıt zamanındanberi Beyazıt meydanı olan alanın "Hürriyet meydanı" adını aldıktan sonra, tam ve sınırsız bir hürriyet içinde her ayda yepyeni bir plana göre değiştirilerek son aldığı o biçimsiz biçimdir. Beyazıt meydanının bugünkü biçimi, plana ne kadar ehemmiyet verildiğini göstermektedir. İşler ilkin bir plana göre düzenlenirken, sonradan kuşe kağıt üzerine çizilmiş daha süslü ve daha güzel bir plan getirilince hemen eski plandan vaz geçilerek yeni plan uygulanmış ve böyle Hürriyet meydanı anlamsız duvarlarla süslü bir cezaevi bahçesi durumuna getirilmiştir. Öyle ki,

Yazan: Şaban ŞABANER

Hürriyet meydanının bir yanından öbür yanına geçmek isteyenler, birkaç saat duvarlar arasında dolaşıp yollarını ve kendilerini kaybettikten sonra, tıpkı bulmaca duvarlarında olduğu gibi Allahın izniyle bir gedik bulup, canlarını duvarlardan dışarıya atmaktadırlar.

Şimdi hükümetimiz, kalkınma planları hazırlamaktadır. Bu planları büyük dostumuz Amerika beğenirse yurdumuzda yatırım yapacak, yatırımla bizleri kalkındıracaktır.

Muhallifler "Mademki yapılan plan Amerikalılara beğendirilecek, ne diye biz zahmet ediyoruz, planı da Amerikalılar yapsın!" demektedirler. Bu düşüncenin ne kadar saçma olduğu ortadadır. Çünkü, Amerika plan yaparsa bu, Amerikan planı olur. Oysa biz, Amerikalılara beğendireceğimiz planı kendimiz yaparsak, işte o zaman millî plan yapmış oluruz.

Carlo Manzoni'den bir hikâye:

Ev kapısının ANAHTARI

Bay Vaneranda bir evin kapısı önünde durarak, kapalı, karanlık pencere pancurlarına uzun uzun baktı. Sonra da sanki birisini çağırıyor -muş gibi habire ıslık çalmaya başladı.

Çok geçmedi, üçüncü kat pencerelerinden birinde bir erkekbaşı görüldü. Penceredeki adam aşağıya doğru eğilerek.

-Anahtarınız mı yok? diye seslendi.

Bay Vaneranda,

-Evet, yok.. diye bağırdı.

Penceredeki adam,

-Evin kapısı kapalı mı? diye bir daha seslendi.

Bay Vaneranda,

-Evet, kapalı... diye cevap verdi.

-Öyleyse size anahtarı atayım..

Şaşırان Bay Vaneranda,

-Peki ama niçin? diye sordu Penceredeki adam,

-Niçin olacak canım.. dedi, elbette kapıyı açmanız için.

Bay Vaneranda,

-Peki, peki, dedi, ille de evin kapısını açmamı istiyorsanız, anahtarı atın öyleyse...

-İyi ama içeri girmiyecek misiniz?

-Ben mi? Yooo.. Ne diye içeri girecekmişim?

İşe hiç akıl erdiremeyen penceredeki adam,

-Siz bu apartmanda oturuyor musunuz kuzum? diye seslendi.

Bay Vaneranda,

-Hayır, bunu da nereden çıkarıyorsunuz? diye bağırdı.

-Öyleyse anahtarı ne diye istiyorsunuz?

-Kapıyı açmamı istiyorsunuz, elbet anahtarla açacağım. Yoksa bir düdükle kapıyı açabileceğimi mi sanıyorsunuz?

Penceredeki adam bağırarak,

-Ben sizden kapıyı açmanızı istemedim ki.. Sizin burda oturduğunuzu sandım. Çünkü demindenberi pencerenin dibinde ıslık çalıyordunuz.

Bay Vaneranda sesini büsbütün yükselterek,

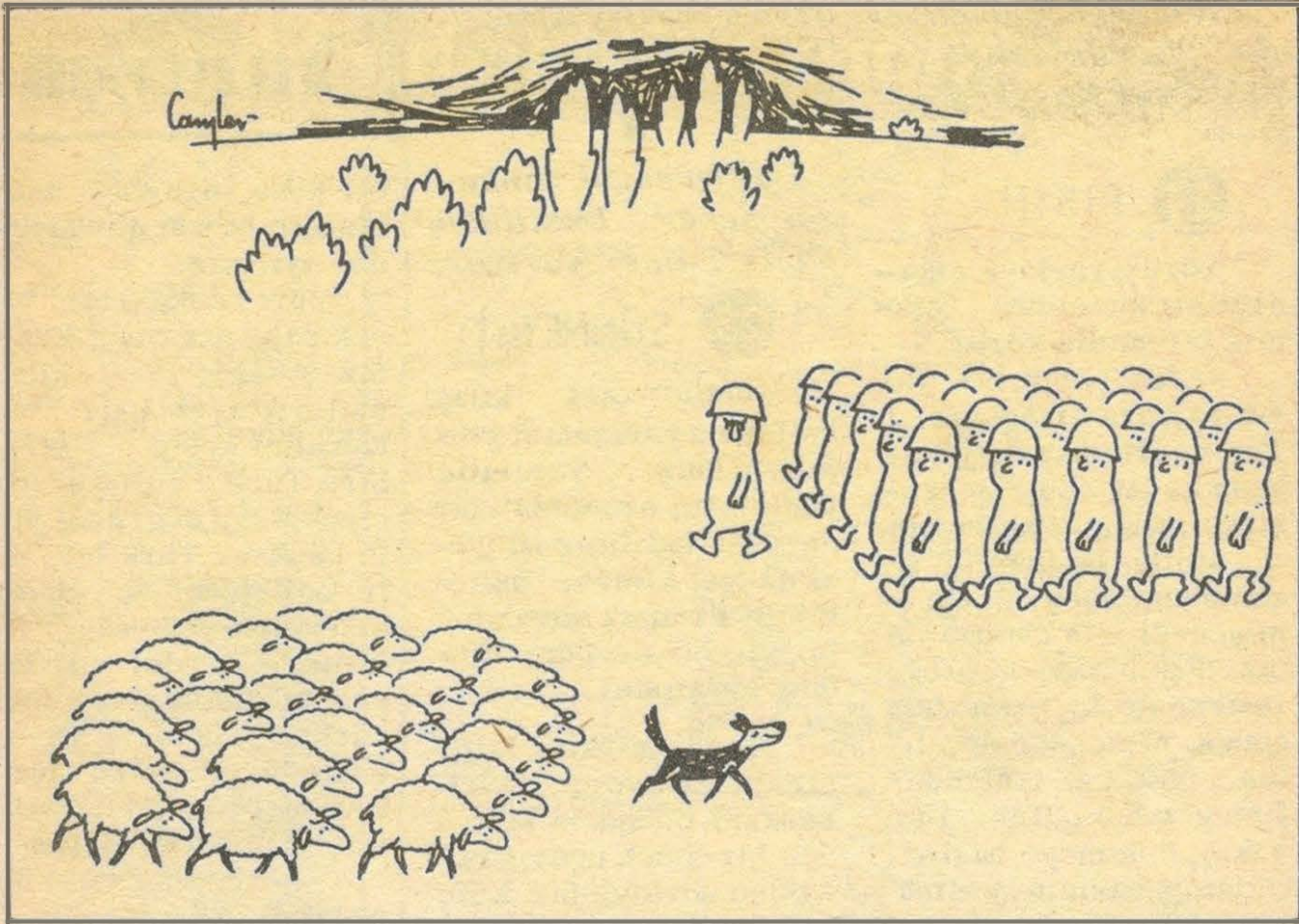
Yani bu evde oturanların hepsi ıslık mı çalar? diye sordu.

Penceredeki adam,

-Evet, dedi, yanlarında anahtarları yoksa ıslık çalarlar... dedi..

Bay Vaneranda,

-Bende de anahtar yok.. diye bağırdı.

O sırada birinci kat pencerele-
rinden birinden başını uzatan bir
bey kükreder gibi bağırdı:

--Bu yaygara, şamata da ne olu-
yor geceleyin? Gürültünüzden insan
uyuyamıyor.

Bay Vaneranda,

--Kendisiyle konuştuğum bay
üçüncü katta, ben de yerde olduğu-
ma göre konuşabilmek için elbet ba-
ğıracağız... dedi. Alçak sesle ko-
nuşursak birbirimizi anlayamayız ki.

Birinci kat penceresindeki a-
dam,

--İyi ama, dedi, gecenin bu sa-
atinde istediğiniz nedir?

Bay Vaneranda,

--Bunu bana değil, üçüncü kat-
taki baya sorunuz... dedi, doğrusu-
nu isterseniz, ben de ne olduğunu
anlamış değilim. En önce, evin ka-
pısını açayım diye bana anahtarı
atmaya kalktı. Sonra da ıslık çaldı-
ğıma göre, bu evde oturmam ge-
rektiğini söyledi. Yani, ne istiyor,
hiç anlayamadım. Siz de ıslık ça-
lar mısınız?

Birinci kat penceresindeki adam

--Ben mi? Hayır... Hem ne diye
ıslık çalacakmışım! dedi.

Bay Vaneranda,

--Niçin olacak, dedi, bu evde
oturduğunuz için elbet... Üçüncü kat
penceresindeki bay, bu evde oturan
herkesin ıslık çaldığını iddia edi-
yor. Bana göre hava hoş, canınız is-
tiyorsa elbet ıslık çalarsınız, bana ne.

Bay Vaneranda, böyle söyledik-
ten sonra ordan uzaklaştı. Gider-
ken "Burası mutlak bir tımarhane-
dir" diye mırıldandı...

MERAK

İki serseri parkta konuşuyordu
Biri,

--Çok merak ediyorum, dedi,
Onassis'in yerinde olsaydık aca-
ba ne yapardık?

Öbürü,

--Sen bizi bırak, dedi, ya obi-
zim yerimizde olsaydı, ne yapar-
dı... O daha meraklı...

Konya-Cumhuriyet
alanı, Kardeşler Sk.No:
1/2 Aysel Koşukçu ya-
zıyor.

24 FIKIH

Yörük, yaylaya çık-
cağı sırada cerre çık-
mış bir molla görür.

-Efendi, der, biz ya-
rın yaylaya çıkacağız..
Benim oğlanı, yaylaya çı-
kana kadar okut... Ya-
zıktır, bilgisiz kalmasın.

Molla, bu denli az
zamanda bişey öğrete-
miyeceği için çocuğa yal-
nız "Fıkıh" demesini öğ-
retirse de, kalın kafalı
çocuk yolda "Fıkıh, fı-
kık.." diye giderken, ke-
limeyi unutup "Fık.. Fık.
Fık..." demeye başlar.
Oğlan babasının yanına
varıp da,

-Fık... Fık... Fık...
demeye başlayınca koca
yörük,

-De gidinin hocası
dee.. Az kala oğlan i-

limden boğulayazmış...
Oğlanı boğazına kadar i-
lim doldurmuş... der.

Etimesgut (Anka-
ra)-Şeker Enstitüsü,
Sahir Tamer yazıyor:

25 SÜNNETÇİ

Uluslararası kılıç
kullanma yarışması ya-
pılıyormuş... Yüzlerce
yarışmacı arasında bir
de Türk katılmış bu ya-
rışmaya. Alman, İngi-
liz ve Fransız şövalye-
leriyle bir de Türk fi-
nale kalmışlar.

Alman şövalye kılıç
elinde bekliyor. Jüri
başkanı, önündeki kutu-
dan bir sinek uçurmuş.
Alman şövalye bir kılıç
sallayıp uçan sineği i-
kiye bölmüş.

Sıra İngiliz şövalye-
ye gelmiş. Jüri başkanı
küçük kutudan bir sinek
daha uçurmuş. İngiliz,

Yarışma

bir kılıç vuruşta uçan
sinek başını gövdesin-
den ayırmış.

Jüri başkanı bir si-
nek daha uçurmuş. Fran-
sız şövalye, bir kılıç
sallayıp, sineğin tek
kanadını kesip atmış.
Sıra Türk'e gelmiş. Bir
sinek daha uçurmuş jü-
ri başkanı. Türk bir kılıç
sallayınca, sinek
zikzaklar çizerek yere
konmuş. Yerde, sendeli-
yerek apışını aç aç
yürümüş. Hemen Türk,
cebinden çıkardığı kar-
tını Jüri başkanına ver-
miş. Kartı okumuşlar:

"Fenni Sünnetçi Kâ-
mil Hızlıkeser"

Böylece Türk birin-
ciliği almış.

Çerkeş- Beledi-
ye tahsildarı Kemal
Çubukçuoğlu yazıyor

26 HAKLA

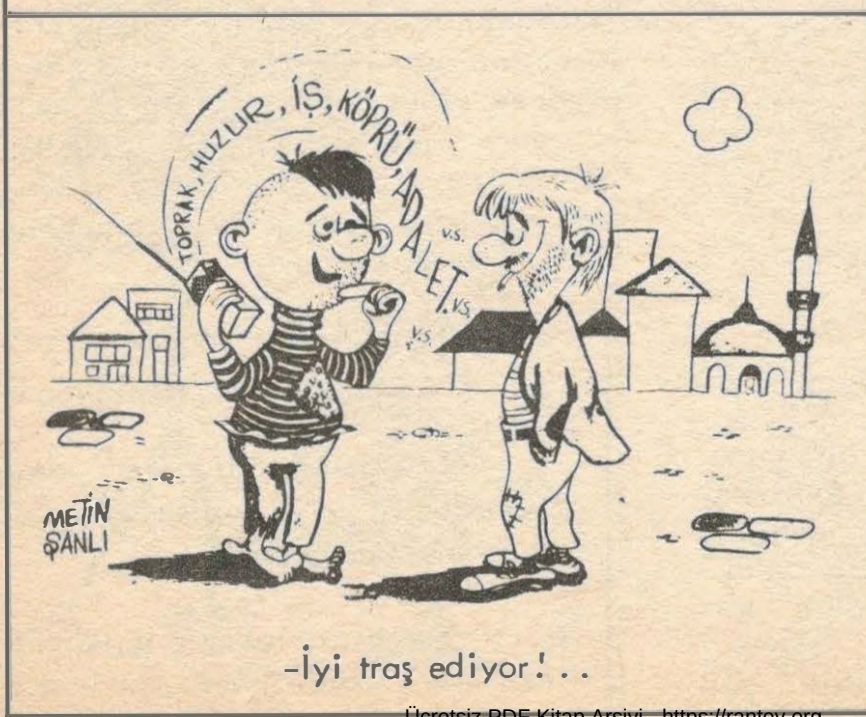
Nasrettin Hoca or-
manda giderken avcıla-
rın kurduğu tuzağa düş-
müş. Kurtulmak için ça-
balarken,

-Şurdan bir kurtu -
lursam yoksullara hak-
la hakla buğday dağıta-
cağım... deyip duruyor-
muş.

Derken tuzaktan kur-
tulmuş, topallıya topallı-
ya giderken yine kendi
kendine söylenmiş:

-Ulan akılsız, sen
kendin yoksulun birisin.
Yığın yığın buğdayın an -

OKUR KARİKATÜRLERİ

Fıkraları

bar dolusu tahılın mı var ki bir de yoksullara hakla hakla buğday dağıta - caksın...

Demeye kalmamış, bir başka tuzğa yaka - lanınca, bağırmağa baş - lamış:

-Vallahi de haklaya gidiyordum, billahi de haklaya gidiyordum...

■

Zeytinburnu (İstanbul) - Yenidoğan Mh. 8 Sk. No:192 Fahrettin Eriş yazıyor:

27 ÇALIŞMAK

Bir gün, dolmuş ile Taksim'den Beyazıt' a gelirken, yanımda otu - ran iki kişinin konuşma - sı ilgimi çekti. Giyiniş ve sözlerinden birinin patron olduğu belliydi. . Başka birinden söz edi - yorlardı. Öbürü, patron kılıkliya,

-Sizin yanınızda ne kadar çalışmıştı? diye sordu.

Patron,

-Ancak dört-beş ay.. deyince öbürü şaşarak,

-Nasıl olur, çoktan beri yanınızda çalışmı - yor mu? diye sordu.

Patron,

- Çalıştı sayılmaz ki dedi, dört yılı memurluk ile geçti.

28 ANLAYAMA DIK

Bir gün Aksaray'dan

geçiyordum. Bir yere toplanmışlar, bir kala - balık...Gürültü, patırdı, her kafadan bir ses çı - kıyor. Yaklaştım, me - rakla sokuldum. Bir a - dam sandalyenin üstü - ne çıkmış, ayaklarınınu - cuna da kalkmış, kaz gi - bi boynunu uzatarak ba - şını bir o yana, bir bu yana çeviriyor. Ben a - dama,

-Ne var, ne oluyor? diye sorunca, sanki o da birisinin bu sorusunu bekliyormuş gibi bağır - maya başladı:

-Yahu ne var, ne o - luyor diye buraya gel - dim, ona buna sordum, bişey anlayamadım. Öğ - renmek için iki saattir de sandalyenin üstün - den bakıyorum, hâlâ an - lamadım ne olduğunu...

■

Denizli - Saltak Cd. No 33/3 Kırdan Erdemir yazıyor:

29 CENNETİN KAPISI

Üçüncü Ahmet bir söyleşi sırasında,

-Musiki bana, cen - net kapısı açılırken çı - kan ses gibi geliyor... deyince, Padişaha yaran - mak isteyen birisi,

-Bana da öyle gelir efendimiz... demiş.

Padişah, hemen dal - kavuğa,

-Sana gelen, cennet kapısı kapanırken çıkar - dığı gıcırtıdır. demiş.

■

Aksaray (İstanbul) 65II Sok. No:7 Orhan

İdikut yazıyor:

30 YESEYDİ

Tirenin altında kalıp ezilenekten kurtulan bir kedi, soluk soluğa tire - nin arkasından şöyle söylenmiş:

-Demin karşıdange - liriken fare kadardı, ne de çabuk büyüüverdi..

Sonra da omuz silk - miş:

İyi ki, yememişim yoksa mideme dokunur - du.

■

Kocamustafapaşa, (İstanbul) Hacı Hüseyin Ağa Mh. Atik Hamamı Sk. No:10 Muharrem Alp yazıyor.

31 HALILI HAMAL

Bir gün Mısırçarşı - sından geçiyordum. Ar - kasında arkılığı bir ha - mal, elinde bir mektup - la yanıma yaklaştı,

-Beğim, okumuşluğun var mı? diye sordu.

-Evet..deyince oku - mam için köyünden ge - len mektubu verdi. Ana - sından gelen mektup ö - zet olarak şöyleydi:

"Oğlum,

Sana postayla ufak bir hediye gönderiyo - rum. Bu, küçük bir halı, işlemeli. Bu halıyı ar - kalığına diktir ki, sana halılı hamal desinler de İstanbul'da itibarın artsın. İnşallah hamal - başı olursun da burda da namın yürür."

Doğan Nadi'nin
Pierre Daninos'tan bir çevirisi:

SİZE ŞÖYLE DERLERSE

- Benim için ne derlerse desinler, bana vız gelir...
- İstedığınızı büyük memnurlukla yerine getirmek isterdim, ama biliyorsunuz, prensip meselesi...
- Kellemi keserim...
- Beyfendi, ilk olarak, müşterilerimizden biri böyle bir şikâyetle bulunuyor.
- Oysa onbeş gün önce size uzun bir mektup yazmıştım. Evet, evet, hatta kendi elimle postaya verdim. Demek almadınız? Ne tuhaf!...
- Belki birazcık uzun ama, yakanınca çeker...
- Sizinle apaçık konuşacağım.
- Başkalarından daha zeki olduğumu sanmıyorum ama...
- Milletlerin hürriyetini ve medeniyetin ilerlemesini güven altına almak için...
- Eve bir daha bakayım, ama kitabınızı geri verdiğimi çok iyi biliyorum.
- Azızim, piyesinizin birtek kusuru var: Çok ince... Halk, bu kadar ince bir piyesi anlayamaz.
- Pekî, pekî, ben birşey söylememiş olayım.
-için varımı yoğumu vermeye hazırım.
- Bu adam çekilirse mi? Aman azızim, hiç lami cimi yok, bu Fransa'nın sonu demektir.
- Sakalınızı uzatmalısınız, size çok iyi gidecek...
- Yalnız sizin iyiliğiniz için söylüyorum bunları, yoksa bana göre hava hoş.
- Sana çok sert bir parça düşmüş olacak, benimki çok yumuşak...
- Ah, şunu benden bir ay.. Ne diyor-dum... bir hafta önce isteseydiniz...

SAKIN İNANMAYIN

Çağımızda Adem'le Havva "Karikatür" dergisi (İRAN)

POLİS HAFİYESİ

- Şarlok Holmes'le yardımcısı Dr. Watson yolda buluştular. Şarlok Holmes, bir süre düşündükten sonra pi - posundan bir soluk çekip,
- Dostum Watson, dedi, kıslık uzun paçalı donu - nuzu giymişsiniz.
 - Watson, Holmes, siz bir dâhîsiniz, dedi, ama nasıl anladınız uzun don giydiğimi?
- Şarlok Holmes ciddilikle,
- Çok basit, dedi, pantolon giymeyi unutmuşsunuz..

Tarihten bir yaprak:

MENDİL

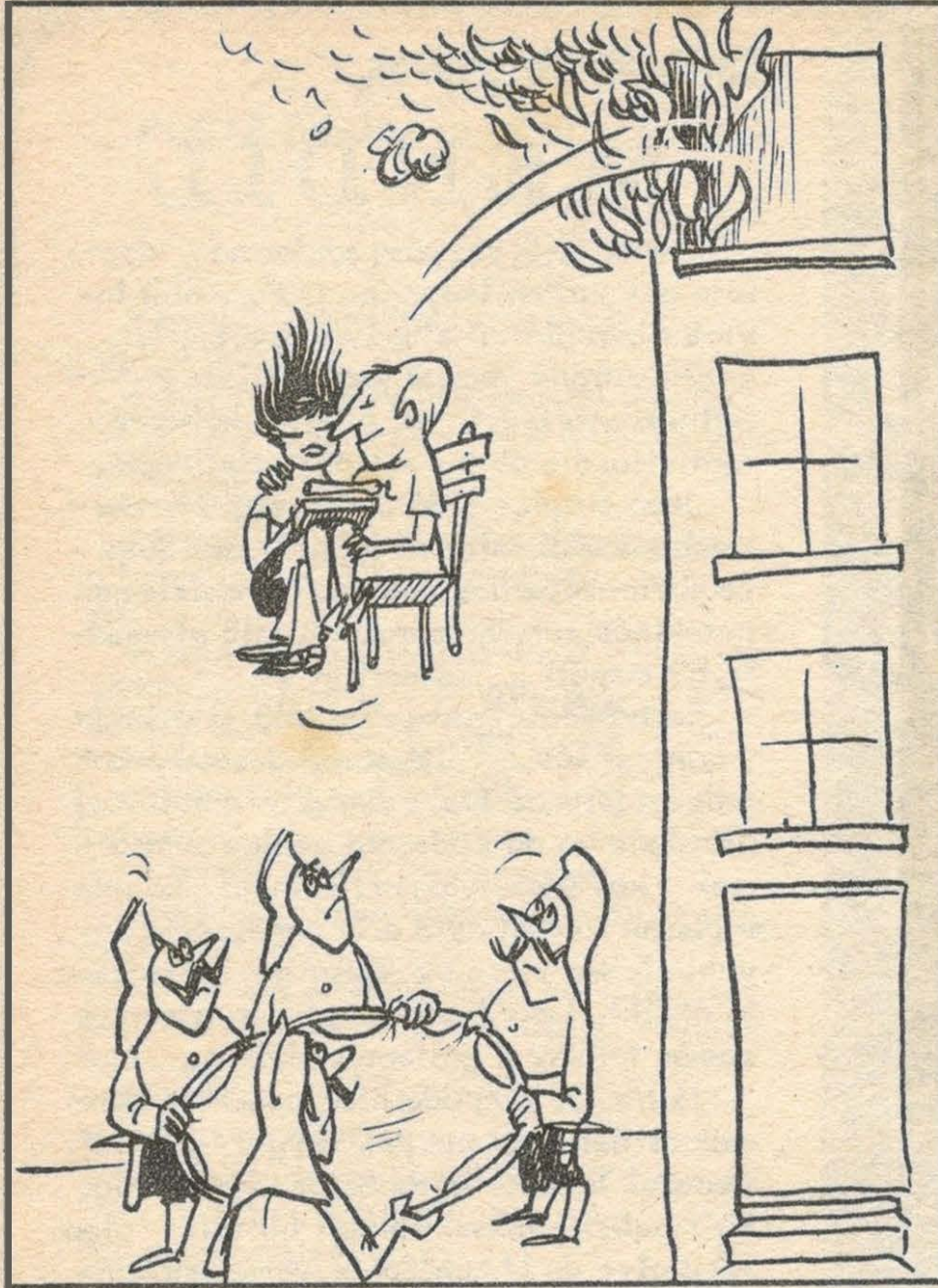
Mendil, 15. yüzyılın sonlarına doğru bile pek kullanılmıyordu. O zamanlar insanlar burunlarını elleriyle temizlerler, ancak sofrada yemeği sağ elleriyle yediklerinden, bu iş için sol ellerini kullanırlardı. Hocalarda bu yolda öğütlerdi.

Jean Sulpice 1545 de yazdığı bir kitapta mendil salık veriyordu. Jean Sulpice şöyle diyordu: "Bumunu temizlemen gerekince, sümüğü parmaklarınla almamalı, bir mendil kullanmalısın!"

Rotterdamlı Erasmus'un 1613 yılında yayınlanmış "Civilité moral des enfants" adlı broşüründe şöyle dediği görülüyor: "Kaskete ya da elbisenin yeline sümkürmek köylülere yakışır. Bumunu koluna elbisene sürmen ayıp olsa gerek. Ama büyüklerinden biraz uzaklaşır da bumundaki pislikleri bir mendille alırsan işte zaman terbiyenî göstermiş olursun.

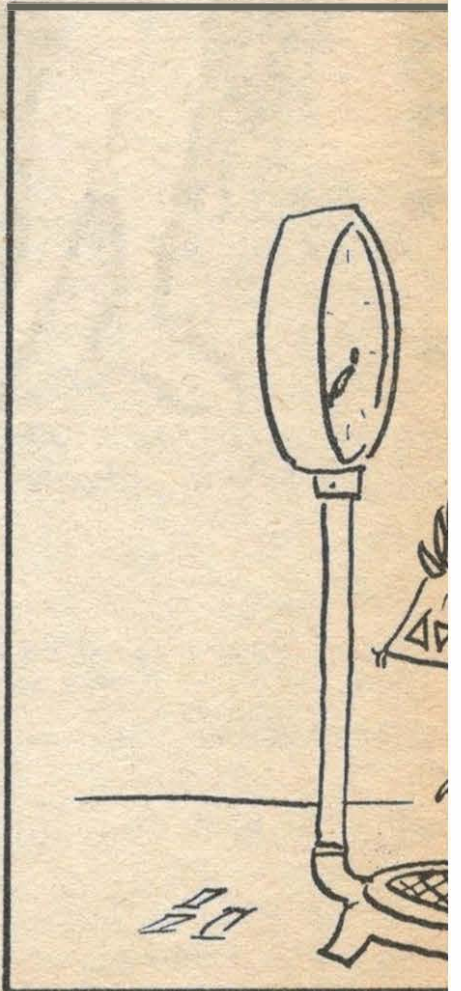
Hatta 17. yüzyılda bile mendil kullanmak asiller arasında pek yaygın değildi. Mareşal Turenne'in de hazır bulunduğu bir mecliste, yüksek rütbeli bir asil olan Hauterive de L'Aubespine, yemek sırasında, bir parmağıyla bir burun deliğini kapatarak öbür deliğin içindeki sümkükları bir ok hızıyla şümineye doğru püskürttü - verdi. Bir tabanca sesine benzeyen bu infilâk karşısında Ravigny, orada olanların pek hoşuna giden şu cümleyi kullandı: "Azızim, yaralanmadınız ya!"

De La Mésangere, 1797 yılında pek iş - tah açıcı olmayan bu konu hakkında şun - ları yazıyordu: "Daha birkaç yıl öncesine kadar sümkürmek bir sanat haline gelmişti. Kimi boru sesi çıkarak, kimi de kedi gibi hırıldayarak sümkürürdü. Bu işin mü - kemelliği ne az, ne de pek fazla gür - tülü olusundadır."

TÜRK KAR İBRAHİM ERS.

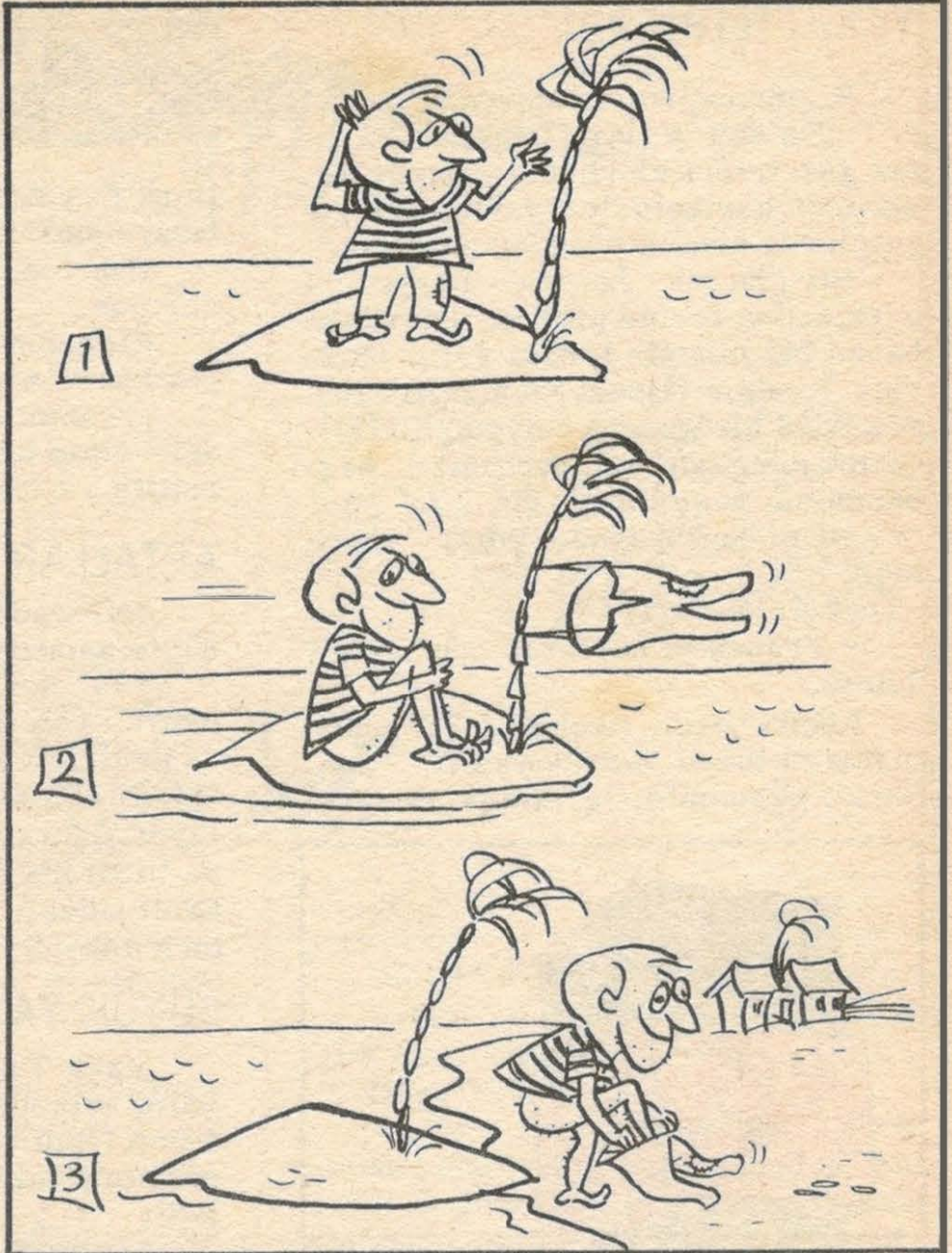
Öğrencilik yıllarından beri karikatür yapmakta olan Ersar, gazetecilik, karikatürcülüğü de yapmıştır. Resim öğretmeni. Mizah dergilerine de karikatürler çizmektedir.

KATÜRCÜLERİ:

RAÇ

BESTEKÂRIN ÖLÜMÜ

YAKABİLİRLERDİ

Klemanso'nun iktidardan ve gözden düştüğü yıllar... Bütün Fransız gazeteleri aleyhinde yazıyor. Resimleri, karikatürleri yayınlanan gazetelerde kendisiyle alay ediliyor.

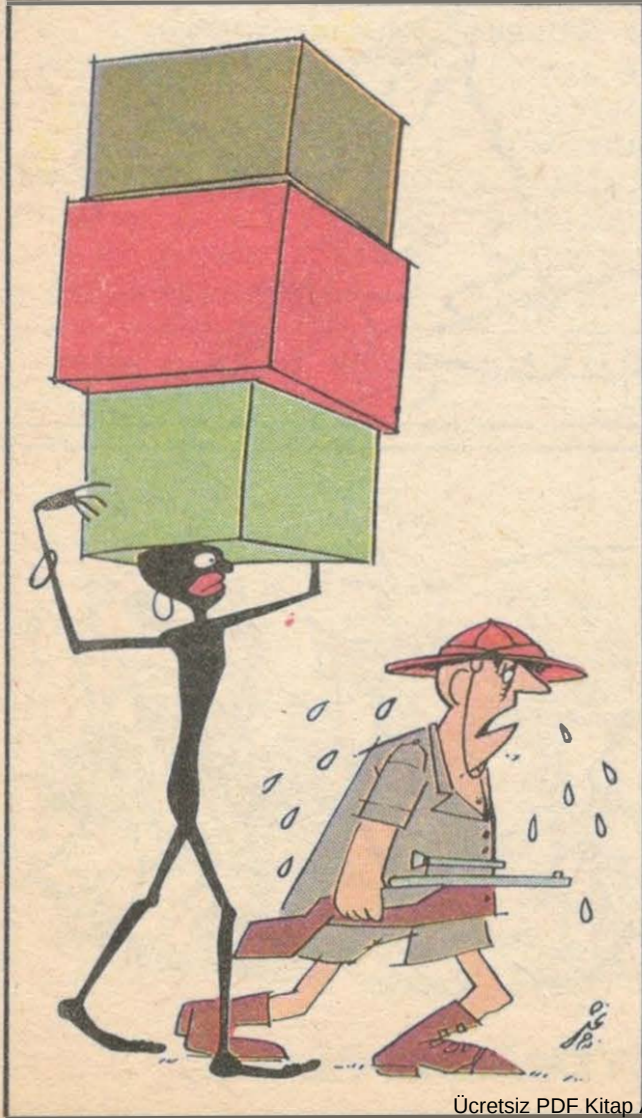
Bir gün tek başına Paris'teki parklardan birine gitmiş. Oturduğu banka bir nineyle torunu gelip oturmuş. Ninenin elinde, Klemanso' dan söz eden bir gazete varmış. Küçük çocuk, gazetede eski Fransız Başbakanının resmini görüp

-Kim bu büyükanne? diye sormuş

yaşlı kadın,

- Fransa'yı kurtaran odur işte ! demiş.

Küçük çocuk, ilkokulda Fransa'yı kurtaran insan olarak yalnız Jan Dark'ı öğrenmiş. Öğretmeni de, Jan

BİR SİZDEN

Dark'ın yakıldığını söylemiş. Çocuk bunu hatırlayarak ninesine,

Peki, onu yakmadılar mı? diye sormuş.

Klemanso, anılarında bu olayı yazdıktan sonra şöyle ekliyor:

- "Tanınmamak için hemen oradan kalkıp uzaklaştım ve halime şükrettim. Çünkü yakabilirdi de. ."

APTALLAR

Jefferson, 18. yüzyıl Avrupa'sını şöyle anlatıyor :

" 16. ncı Louis bir aptaldı. İspanya kralı da öyle. Yaşamlarını avda geçirirlerdi. Sardanya kralı bir aptaldı. Portekiz kraliçesi bir budalaydı. Danimarka kralı da öyle. Prusya kralı bir salak domuzdu. İsveç kralı Güstav'la Avusturya imparatoru Joseph... Birer kaçıktılar.

BÜYÜK YALANCI

Mark Twain, bir gölde bol bol balık avlamış, sepeti balıkla dolu trene binmiş, evine dönüyordu. Kompartımandaki yolcuya anlatmaya başladı:

-Buranın insanları ne kadar aptal. Göl vıcır vıcır balık dolu. Ama hiç kimse balık avlamıyor. Ben bugün orda akşama kadar bir sürü balık yakaladım.

Hiç konuşmadan kendisini dinleyen yolcuya Mark Twain trenden inerken,

-Siz ne iş yaparsınız? diye sordu.

Adam,

-Buranın göllerinde balık tutmak yasak olduğu için ben bu göllerin koruma görevlisiyim, dedi, balık tutanı yakalarsam, ceza keserim.

O zaman Mark Twain,

-Affedersiniz, size kendimi tanıtmayı unuttum, dedi, ben de dün

büyük yalancısıyım!

BİR BİZDEN

OKURYAZAR

Sultan Mahmut,pek sevdiği Ke -
gecizâde İzzet Mölla'ya,

-Molla,demiş, Yesarîzâde' yle
hep birliktesiniz hiç ayrılmıyorsunuz.
Bu ne sevgi böyle!

Yesarîzâde,zamanının ünlü bir
hattatı idi.

Kegecizâde İzzet Molla,

-Şevketlim,demiş, Yesarîzade
kulunuz yazı yazmasını bilir. Ben de
biraz okumasını bilirim. Ancak iki-
miz yanyana gelince okuryazar olu-
yoruz,onun için de birbirimizden
ayrılmıyoruz.

EDEBİYAT SANATI

Abdülhamit döneminin ünlü yer -
gicisi Adanalı Hayret Efendi,tek di -
lini tutsun diye birtakım görevlere
getirilmiştir. Bir ara sansür kurulu-

na üye yapılmış,daha sonra,zama -
nın öğretmen okuluna edebiyat öğ -
retmeni atanmıştır. Bir gün derste
öğrencilerine,eski edebiyat sanat -
larından olan "Beraet-i istidlâl"in
ne olduğunu anlatıyordu.

-Görünen bir şeyden,başka bir
şeyi anlatmak sanatıdır...dedi.

O zamanki eğitim bakanının Eren-
köy'deki köşkünün bahçe kapısında
içi doldurulmuş bir ayı varmış.

Anlattığına örnek vermek iste-
yen Adanalı Hayret Efendi şöyle der:

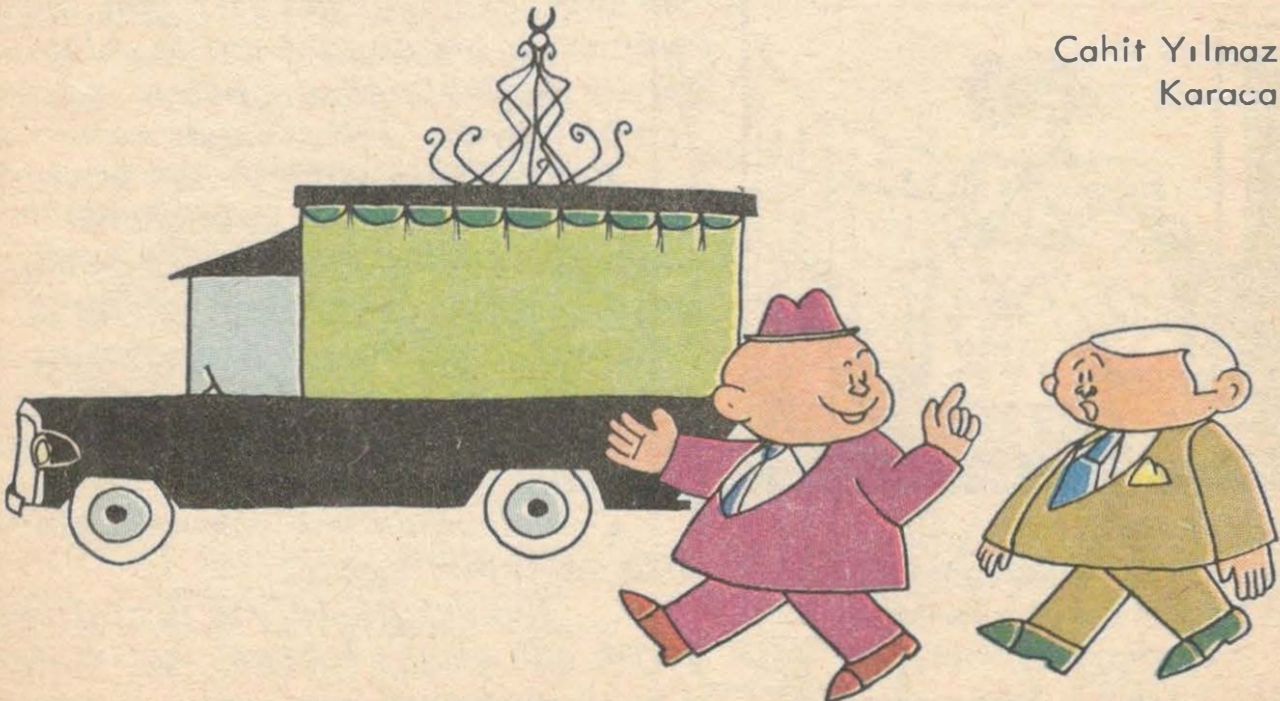
-Meselâ,kapısında ayı cesedini
görenler,o köşkte Maarif NazırıPa-
şa'nın oturduğunu hemen anlarlar.

AĞIZ

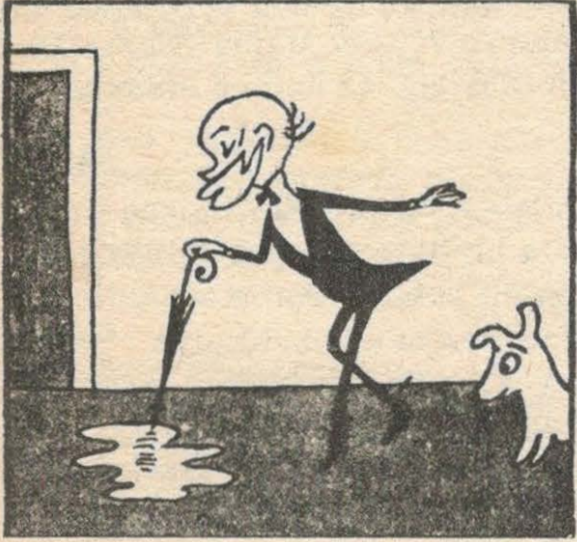
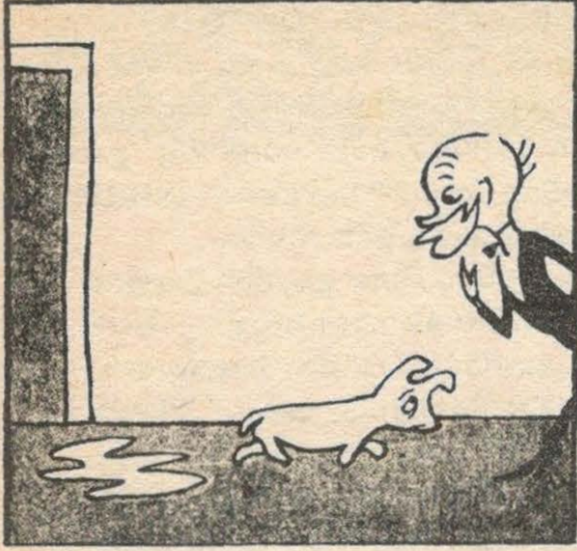
Adalı Avni bir gün,birkaç arka -
daşıyla birlikte,ziyaret için bir ar -
kadaşının evine gider.Kapı zilini ça-
lar,içerden ses yok.Kapıya vurur,
açan yok... Bu kez kapıyı tekmeler,
yine açılmaz...O zaman bağırır:

-Mubarek kapı değil,sanki mil-
letvekili ağzı,bir türlü açılmak bil -
miyor.

Cahit Yılmaz
Karaca

-Bana da gazoz kapağından ikramiye olarak bu çıktı...

YABANCI
Erkek ,karşıdan gelen ,çok güzel çok şık kadına yaklaştı ,
-Affedersiniz ,dedi ,yeni geldiğim bu şehrin yabancısıyım da.. Sizin eve nerden gidebileceğim? söyler misiniz?

Orhan Seyfi Orhon yazıyor:

Necdet Rüştü Efe

Anladınız belki, rahmetli Necdet Rüştü Efe'yi kastediyorum.

En başta radyolarımız olmak üzere partili partisiz bütün gazeteler, bütün tanınmış zatlar, bütün siyasî şahsiyetler, bütün devlet adamları büyük bir değerbilirlikle rahmetli Doğan Nadi'nin ölümünden bahsederken, ondan pek az önce havata gözlerini yuman, aşağı yukarı onun yaşında bir şairin adından hiç bahseden olmadı.

Onun da hayatı yazı yazmakla geçmişti. Hem de şiir yazmakla! Geçer akçedir, diye manzum hikâye ve mizah tarzını tutturmuştu.

... Bir tek değerbilir çıkıp da rahmet vesilesi olsun diye bir defacık adım anmadı.

Zavallı Necdet Rüştü Efe.

... Efeliği, korkusuzluğundan, güçlü kuvvetliliğinden gelmiyordu. Edebiyat gibi, edebiyattaki şiir gibi, manzum hikâye ve mizah gibi ancak sahibini çok büyük güçlülükle günü gününe yaşatabilen bir tarzı tutturmuştu.

Herkes için söyleymiş, böyleymiş, derler. Onun için de demişlerdi. Ne derlerse desinler, gelin siz de bununla yaşamak kahramanlığını gösterin bakayım? Necdet Rüştü Efe hayatını yıpratın bu uzun savaşın sonunda tam bir isabetle bir beyin kanamasından ölmüştür.

Cenazesinde pek yakın dostları ile aile yakınları vardı.

... Necdet Rüştü Efe ımtutulmuştur. Artık onu kimse tekrar hatırlatamaz. Çünkü kimsenin bunda bir menfaati yoktur. Kim yapacak, neye yapacak?

Son Havadis (14 Ekim 1969)

Ye, Ye, Ye !

Bir müzik var: Ye, ye .. Böyle çalar ne diye
elektro kitar?

Elbet bir manası var! .. İnler sabaha kadar
Kulüpte bir teviye
Kadın, erkek: Ye ye, ye!

Gel, bunu keşfedelim... Tam yerine gidelim :
Bura modern bir tekye!

Ayin mi bu, hayrola? Sallanır sağa, sola
Kitaristler der: Ye, ye..
Öyleyse ye Memet, ye!

Yuvarladık bir kaç tek... İşte bizim diskotek :
Gir modern meyhaneye!

Artık dünya senindir... Her ne bulursan indir
Çala kaşık mideye...
Ye Memet, ye, Ye, ye ye!

Arkanda varsa dayın: hemen sunulur payın
Geçmeden bir saniye!

At kapağı, babalık ; günde beşyüz liralık
Ücretli vazifeye..
Ye Memet, ye.. Ye, ye, ye!

Sonra kalırsın yaya... Dil dök falan Ağaya,
Selâm çak filân Beye!

Namus, şeref, doğruluk... Söylenme abuk sabuk,
Sus.. Boşver öyle şeye..
Ye Memet, ye.. Ye, ye, ye!

Yapayım mı bir liste?... Yutan yutana işte...
Sen aç yatarsın niye?

Sofranda ne var, söyle? Sersem, öğünme böyle
Ben tokgözlüyüm diye!
Ye Memet, ye.. Ye, ye, ye!

Hep porselen tabaklar! .. Dolsun, taşsın uçaklar
Valiz valiz hediye! ..

Nerede böyle bolluk?... Aylık... Ek ödev. Yolluk..
Ödenek.. İkramiye!..
Ye Memet, ye.. Ye, ye, ye!

Necdet RÜŞTÜ EFE

